

1e blad

De Rechtbank van Eerste Aanleg te DENDERMONDE dertiende kamer, rechtdoende in strafzaken, heeft in haar openbare en buitengewone terechtzitting van 25 september 2009 het hiernavolgend VONNIS gewezen :

H

Not. nr. DE.66.RW.100301/07

Griffie nr. 4823

~~XXXXXXXXXX~~

05-10-2009

Nr. DOSSIER

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN:

4823

4824

1. _____ boomkweker, geboren te _____ op _____, wonende te _____
2. _____, regentes, geboren te _____ op _____ wonende te _____

Verdacht van :

Te

de eerste en de tweede

door het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering te hebben meegewerkt, of door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, of door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden of het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt, als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek

- A. bij inbreuk op artikel 17 van het decreet d.d. 4 februari 1997 houdende de kwaliteits- en veiligheidsnormen van kamers en studentenkamers, zoals gewijzigd door het decreet van 7 juli 2006 als persoon die het goed ter beschikking stelt met het oog op bewoning, hetzij rechtstreeks, hetzij via tussenpersoon, van een kamerwoning of een kamer verhuurd te hebben of ter beschikking te hebben gesteld met het oog op bewoning, die niet voldoet aan de in artikelen 4, 6 en 7 bedoelde normen

2e blad

- 1. vanaf 01/10/2006 (stuk 36) tot 19 maart 2007(stuk 2)
het ter beschikking stellen van de kelder van een villa aan werknemers met oog op hun huisvesting.

De kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp van het misdrijf is, zijnde:

ligging: |

aard en oppervlakte: |

wijk en nummer van het kadaster: |

|

en de eigenaars ervan geïdentificeerd zijnde :

| , geboren te | op | en |

| , geboren te | op | , beiden

wonende

die de eigendomstitel hebben verkregen:krachtens de akte van verdeling

verleden op | , geregistreerd op | en akte van

huurcontract verleden op | geregistreerd op |

- 2. Op 23 mei 2007 (stuk 118)

het ter beschikking stellen aan werknemers van ruimtes, gelegen in de villa (slaapkamer op verdieping), in de achterbouw van de villa (WC op gelijkvloers) in de kelder van de villa (douche) en in de loods (gemeenschappelijk keuken en leefkamer) met oog op hun huisvesting.

De kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp van het misdrijf is, zijnde:

ligging: |

-

-

aard en oppervlakte: |

-

-

wijk en nummer van het kadaster: |

|

en de eigenaars ervan geïdentificeerd zijnde als:

| , geboren te | op | en |

| , geboren te | op | , beiden

wonende

die de eigendomstitel hebben verkregen

-

- krachtens de akte van verdeling verleden op |

RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG BRUXELLES

3e blad

geregistreerd op : en akte van huurcontract verleden op
 (geregistreerd op)

3. Vanaf 11 september 2007 (stuk 148) tot en met 22 januari 2008 (stuk 174) het ter beschikking stellen van kamers in een woning aan werknemers met oog op hun huisvesting.

De kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp van het misdrijf is, zijnde:

ligging: '

aard en oppervlakte: |

wijk en nummer van het kadaster: |

en de eigenaars ervan geïdentificeerd zijnde als: |

| , geboren te | op | en |

| , geboren te | op |, beiden
 wonende |

die de eigendomstitel hebben verkregen krachtens de akte van aankoop verleden op | geregistreerd op |, geregistreerd op |

Met de verzwarende omstandigheid dat van de activiteit een gewoonte wordt gemaakt, bij toepassing van artikel 20 van het decreet d.d. 15 juli 1997 zoals ingevoegd door het decreet van 7 juli 2006, inwerking getreden op 9 september 2007 door opeenvolgend huisvesting ter beschikking te stellen die niet voldoet aan de huisvestingsnormen

- B. Bij inbreuk op artikel 433decies Strafwetboek, met de bedoeling een abnormaal profijt te realiseren, rechtstreeks of via een tussenpersoon misbruik te hebben gemaakt van de bijzonder kwetsbare positie van een persoon ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand of zijn precaire sociale toestand door, met de bedoeling een abnormaal profijt te realiseren, een roerend goed, een deel ervan, een onroerend goed, een kamer of een andere in artikel 479 bedoelde ruimte, te verkopen, te verhuren of ter beschikking te stellen in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze heeft dan zich te laten misbruiken,

1. vanaf 01/10/2006 (stuk 36) tot 19 maart 2007 (stuk 2)
 het ter beschikking stellen van de kelder van een villa aan Poolse werknemers, namelijk | en |
 | met oog op hun huisvesting die niet geschikt is voor te wonen

4e blad

2. op 23 mei 2007 (stuk 118)
het ter beschikking stellen aan Poolse werknemers, namelijk
en van ruimtes gelegen in de villa
(slaapkamer op verdieping), in de achterbouw van de villa (WC op
gelijkvloers) in de kelder van de villa (douche) en in de loods
(gemeenschappelijk keuken en leefkamer) met oog op hun
huisvesting die niet geschikt zijn voor te bewonen

3. vanaf 11 september 2007 (stuk 148) tot en met 22 januari 2008
(stuk 174)
het ter beschikking stellen van kamers in een woning aan Poolse
werknemers, namelijk en
met oog op hun huisvesting, die niet geschikt zijn
voor te bewonen.

Met de omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte
wordt gemaakt.

Met de omstandigheid dat de feiten omschreven onder de tenlasteleggingen
A1, A2, A3, B1, B2 en B3 de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn
van een zelfde misdadig opzet zodat de verjaring van de strafvordering
slechts een aanvang neemt op de datum van het laatst gepleegde feit,
namelijk 22 januari 2008.

* *

1. Procedure

De rechtbank nam kennis van:

- de dagvaarding waarmee de zaak rechtsgeldig werd aanhangig
gemaakt, tevens houdende dagstelling voor de openbare
terechtzing d.d. 13 februari 2009;

- de beschikking van 15 mei 2009, waarbij de rechtbank de zaak
heeft hernomen in haar huidige samenstelling;

- de processen-verbaal en de overige stukken van de rechtspleging.

5e blad

De rechtbank aanhoorde op de terechtzitting van 15 mei 2009, datum waarop de zaak werd behandeld en in beraad genomen:

- het openbaar ministerie, waargenomen door A. De Cauwer, substituut-procureur des Konings, werd gehoord in zijn middelen en eis;
- de beklaagden in hun antwoorden en verdediging, bijgestaan door zijn raadsman mr. Van Hecke R. loco mr. Martens D., beiden advocaat te Gent.

2. Gegrondheid strafvordering

2.1.

Naar aanleiding van een tussenkomst van de brandweer d.d. 11 februari 2007 werd door de daartoe bevoegde opsporingsambtenaren 19 maart 2007 een controle inzake de naleving van de Vlaamse Wooncode uitgevoerd in de woning gelegen te (stuk 2 van het strafdossier).

Eerste beklagde baat op voornoemd adres een boom- en plantenkwekerij uit. Tweede beklagde is de echtgenote van eerste beklagde.

Sedert enige tijd werd regelmatig een beroep gedaan op buitenlandse (Poolse) arbeidskrachten. Beklaagden boden hun buitenlandse werkkrachten daarbij onderdak aan in de kelder van hun villa.

Uit de technische vaststellingen kwamen echter diverse gebreken naar voor; er was ook sprake van een ernstig risico op elektrocutie. Omwille van veiligheids- en gezondheidsrisico werden de vermeldingen 'onbewoonbaar' gehanteerd (zie stukken 4 tot en met 33 van het strafdossier (technische vaststellingen, technisch verslag en foto's)).

2.2.

Op 23 mei 2007 werd een tweede controle uitgevoerd in het kwestieuze pand en aanhorigheden, hetgeen opnieuw resulteerde in bezwarende technische vaststellingen (stukken 119 tot en met 138 van het strafdossier (technische vaststellingen, technisch verslag en foto's)).

6e blad

2.3.

Op 22 januari 2007 werd een controle uitgevoerd in een woning gelegen te [redacted] zijnde een pand dat op 13 september 2007 door [redacted] beklaagden werd aangekocht, teneinde aldaar hun buitenlandse arbeiders te huisvesten (stuk 175 tot en met 224 van het strafdossier).

2.4.

Uit de voorliggende strafinformatie blijkt duidelijk dat beide beklaagden zich schuldig hebben gemaakt aan de terbeschikkingstelling van kamers met het oog op bewoning die niet aan de kwaliteitsnormen voldoen. Elke schending van de kwaliteitsnormen is strafbaar.

De rechtbank acht de verzwarende omstandigheid dat van de activiteit een gewoonte werd gemaakt echter niet bewezen. Nadat een eerste bezwarende controle werd uitgevoerd, volgden nog twee controles ter navolging/ter evaluatie van de bestaande toestand. Daarbij dient opgemerkt dat beklaagden inspanningen leverden om welbepaalde aanpassingen te doen tegemoet te komen aan de door de opsporingsambtenaren geformuleerde opmerkingen. Uiteindelijk gingen beklaagden over tot de aankoop van een woning om aldaar hun buitenlandse arbeidskrachten te huisvesten. De omstandigheid dat ook deze woning gebreken vertoont volstaat in de gegeven omstandigheden niet om de thans voorliggende feitelijkheden te beschouwen als activiteiten waarvan een gewoonte werd gemaakt.

Gegeven hetgeen voorafgaat komen de tenlasteleggingen A1, A2 en A3, waaromtrent overigens geen betwisting werd gevoerd, met uitzondering van de voorziene verzwarende omstandigheid, afdoende bewezen voor en dienen deze aan beklaagden te worden toegerekend.

2.5.

Daarnaast werden beide beklaagden ook vervolgd wegens huisjesmelkerij, zijnde een inbreuk op artikel 433*decies* van het Strafwetboek (de tenlasteleggingen B1, B2 en B3).

Wat betreft voornoemde tenlasteleggingen B1, B2 en B3 werd betwisting gevoerd.

De rechtbank is van oordeel dat het constitutieve bestanddeel "het beogen van een abnormaal profijt" in hoofde van beide beklaagden niet is bewezen.

7e blad

De elementen van het strafdossier laten niet toe om te stellen dat beklaagden op enigerlei wijze een abnormaal profijt hebben gerealiseerd. Uit diverse verklaringen van bewoners van de desbetreffende kamers blijkt dat geen huurgelden werd betaald en deze kamers kosteloos ter beschikking werden gesteld (stuk 41, 78, 79 en 81 van het strafdossier). Het is alleszins niet bewezen dat beklaagden abnormaal hoge huurgelden genereerden. Er werd door het openbaar ministerie overigens geen schriftelijke vordering strekkende tot de bijzondere verbeurdverklaring van vermogensvoordelen/huurgelden geformuleerd.

Voorgaande beschouwingen in acht genomen komen de tenlasteleggingen B1, B2 en B3 niet afdoende bewezen voor en dienen de beide beklaagden hiervoor te worden vrijgesproken.

3. Straftoemeting

3.1.

De verschillende feiten omschreven onder de tenlasteleggingen A1, A2, A3, zijn voor de eerste en de tweede beklaagde de uitvoering van één ongeoorloofd besluit. Zij staan in zodanig verband dat zij als één voortgezette handeling moeten worden beschouwd en zij dus maar één misdrijf uitmaken. Overeenkomstig artikel 65, eerste lid van het Strafwetboek dient derhalve voor die misdrijven slechts één straf te worden uitgesproken.

3.2.

De straftoemeting moet worden bepaald gelet op de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van de beklaagden, zoals die blijkt uit het strafrechtelijk verleden, de gezinstoestand en de arbeidssituatie, voor zover bekend.

3.3.

Het Vlaamse Gewest heeft, in uitwerking van artikel 23 van de Grondwet (het recht op een behoorlijke huisvesting), een aantal minimale woonkwaliteitsnormen bepaald waaraan een woning/kamer dient te voldoen.

Beklaagden hebben de terzake geldende regelgeving met de voeten getreden en hebben de vooropgestelde normen niet gerespecteerd. De begane inbreuken zijn ernstig vermits ze enerzijds schade toebrengen aan de bescherming die met deze regelgeving beoogd wordt en anderzijds de gezondheid en veiligheid van bewoners gedrang brachten.

8e blad

3.4.

De straftoemeting moet echter niet enkel de vergeldingsbehoefte dienen, maar ook de generale en speciale preventie. De op te leggen straf moet dan ook van aard zijn de beklaagden ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken en hen aan te sporen de geldende regelgeving rigoureuus na te leven.

3.5.

3.5.1.

De eerste beklagde is 67 jaar. Niettegenstaande het aan het strafdossier gevoegde uittreksel uit het strafregister melding maakt van een blanco strafrechtelijk verleden, is tijdens de behandeling ter zitting gebleken dat eerste beklagde bij in kracht van gewijsde getreden vonnis van deze kamer van 19 december 2008 wegens inbreuken op de sociale wetgeving werd veroordeeld tot een geldboete, deels met uitstel van tenuitvoerlegging.

3.5.2.

Door de verdediging werd de toepassing van artikel 65, tweede lid van het Strafwetboek of de zogenaamde "opslorping" gevraagd, verwijzende naar voornoemd in kracht van gewijsde getreden vonnis van 19 december 2008. Een afschrift van deze gerechtelijke beslissing met attest van niet-verhaal werd door de verdediging ter zitting neergelegd.

De verdediging stelde dat de feiten waarvoor eerste beklagde thans wordt vervolgd dateren van voor de definitieve veroordeling en voortspruiten uit hetzelfde delictueel opzet.

De rechtbank volgt de redenering van de verdediging niet.

Eenzijds dient vastgesteld dat de thans vervolgte feiten een ruime periode bestrijken, nl. van 01/10/2006 tot 22/01/2008, terwijl in voornemd vonnis van 19 december 2008 een eerder beperkte incriminatieperiode werd weerhouden van 03/01/2007 tot en met 03/05/2007. Huidige feiten vallen dan ook slechts deels binnen de strafbare periode die in het vonnis van 19 december 2008 werd voorzien. Anderzijds dient opgemerkt dat er geen eenheid van opzet kan worden weerhouden, nu in voornoemd vonnis van 19 december 2008 uitsluitend handelt over inbreuken op de sociale wetgeving.

Er kan dan ook geen sprake zijn van opslorping.

3.5.3.

Ter realisering van de voormelde doelstellingen van de straftoemeting acht de rechtbank in hoofde van de eerste beklaagde het opleggen van de minimum hoofdgevangenisstraf en de minimum geldboete, zoals in het dictum van dit vonnis bepaald, noodzakelijk.

Aan de eerste beklaagde kan, nu hij daartoe in de voorwaarden verkeert, de gunst van het uitstel van de tenuitvoerlegging van het geheel van de opgelegde hoofdgevangenisstraf en van de hem opgelegde geldboete worden verleend. De straf immers, opgelegd aan de beklaagde, gaat de vijf jaar gevangenisstraf niet te boven en hij werd tot op heden nog niet veroordeeld tot een criminele straf of een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden. Het is daarenboven te verwachten dat de huidige veroordeling de beklaagde zal aanzetten zich aan dergelijke feiten niet meer schuldig te maken.

3.6.

De tweede beklaagde is 68 jaar. Zij heeft een blanco strafrechtelijk verleden.

Door de tweede beklaagde werd de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling gevraagd, waaromtrent het openbaar ministerie gunstig advies verleende.

De rechtbank kan op dit verzoek ingaan. De tweede beklaagde bezit een blanco-strafrechtelijk verleden. Het is te verwachten dat de tweede beklaagde dergelijke feiten niet meer zal plegen en deze gunst een voldoende waarschuwing zal inhouden.

3.7.

Als veroordeelde tot een correctionele hoofdstraf dient de eerste beklaagde te worden verplicht tot het betalen van de bijdrage tot financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders die sedert 17 december 2005 € 25,00 bedraagt en dient vermeerderd te worden met 45 procentiemen tot € 137,50, ongeacht de datum van het bewezen verklaarde feit; deze bijdrage heeft een eigen aard en is geen straf.

3.8.

Bij arrest nr.188.928 van de Raad van State van 17 december 2008 (B.S. 2 februari 2009) werd het koninklijk besluit van 27 april 2007 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken vernietigd, zodat de bepalingen van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd door de artikelen 1 en 2 van het koninklijk besluit van 11 december 2001 betreffende de invoering van de euro in de regelgeving inzake justitie, van toepassing blijven. Krachtens art. 91, 2° lid van dit koninklijk besluit bedraagt de vaste vergoeding € 25. Beklaagden worden elk veroordeeld tot dit bedrag.

Gezien de hiervoor en hierna vermelde artikelen:

Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, art. 11, 12, 14, 21 tot en met 23, 31 tot en met 37, 40 en 41 ;

Wetboek van strafvordering, art. 162, 179, 182, 184, 185, 189, 190, 190ter, 194, 195 ;

Wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimen op de strafrechtelijke geldboeten, art. 1 ;

Strafwetboek, art. 2, 40, 50, 65, 66;

Wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen zoals gewijzigd door de wet van 24 december 1993, art 29 en het koninklijk besluit van 18 december 1986 betreffende de commissie voor hulp van slachtoffers van opzettelijke misdaden, art. 58 ;

Verordening (EG) nr. 974/98 Raad van 3 mei 1998 over de invoering van de euro, art. 1, 2, 3 en 14;

Verordening (EG) nr. 1103/97 Raad van 17 juni 1997 over enkele bepalingen betreffende de invoering van de euro, art. 1, 4 en 5 ;

Verordening (EG) nr. 2866/98 Raad van 31 december 1998 over de omrekeningskoersen tussen de euro en de munteenheden van de lidstaten ;

Wet van 26 juni 2000 betreffende de invoering van de euro in de wetgeving die betrekking heeft op aangelegenheden als bedoeld in artikel 78 van de grondwet, art. 2, 3, 4 en 6 ;

Wet van 30 oktober 1998 betreffende de euro, art. 3 tot 6 ;

Koninklijk besluit van 30 oktober 1998 tot vaststelling van de datum van inwerking van de bepalingen van de wet van 30 oktober 1998;

KB 28 december 1950, art. 91.

Wet van 29 juni 1969, art. 1, 3, 6, 8 en 14.

11e blad

OM DEZE REDENEN,

DE RECHTBANK rechtdoende op tegenspraak

SPEEKT de beklaagden _____ en _____ vrij
wegens de tenlasteleggingen B1, B2 en B3;

VERKLAART de beklaagden _____ en _____
schuldig aan de feiten omschreven onder de tenlasteleggingen A1, A2 en A3,
met uitzondering van de voorziene verzwarende omstandigheid.

TOEPASSING makend van artikel 65, eerste lid van het Strafwetboek in
hoofde van eerste beklagde;

VEROORDEEFT de **eerste beklagde** _____ voor deze
feiten samen tot een hoofdgevangenisstraf van **zes maanden** en een
geldboete van **500,00 euro**, vermeerderd met 45 deciemmen (x 5,5), 2.750
euro bedragend;

GELAST uitstel van tenuitvoerlegging gedurende een termijn van drie jaar van
het geheel van de opgelegde hoofdgevangenisstraf van zes maanden en van
het geheel van de opgelegde geldboete van 500,00 euro;

ZEGT dat bij niet betaling binnen de door de wet bepaalde termijn de lastens
de eerste beklagde hierboven uitgesproken geldboete kan worden
vervangen door een gevangenisstraf van 90 dagen;

GELAST in hoofde van de **tweede beklagde** _____ voor een
termijn van drie jaren de gewone OPSCHORTING van de uitspraak van
veroordeling;

Bijdrage-vergoeding-kosten

SPREEKT bovendien in hoofde van de eerste beklagde de verplichting uit
om een bedrag van 25,00 euro, met 45 opdecimen (x 5,5) verhoogd, **137,50**
euro bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het
Fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke misdaden;

LEGT de veroordeelden elk bovendien een vergoeding op voor de kostprijs
van de strafprocedure van **25 euro** overeenkomstig artikel 91.2^{de} lid van het
K.B. d.d. 28.12.1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in
strafzaken (B.S., 30.12.1950, 9095)

- zoals vervangen door artikel 1 van het K.B. d.d. 29.07.1992 (B.S.
31.07.1992, 17249);

12c blad

- en gewijzigd door artikel 1 van het K.B. d.d. 23.12.1993 (B.S. 31.12.1993, 29318)
- en gewijzigd door artikel 1 van het K.B. d.d. 11.12.2001 (B.S. 22.12.2001, 44791),
- dat terug van toepassing is nu de opheffingsbepaling van het K.B. 28.12.1950, zoals voorzien door artikel 98 van het K.B. van 27.04.2007, ingevolge de vernietiging ervan door de Raad van State op 17.12.2008 onbestaande is geworden.

VEROORDEELT de beklaagden solidair tot de gerechtskosten, in hun geheel begroot aan de zijde van het openbaar ministerie op de som van **237,62 euro**:

HOUDT ambtshalve de burgerlijke belangen aan.

Aldus uitgesproken in openbare en buitengewone terechtzitting van
VIJFENTWINTIG SEPTEMBER TWEEDUIZEND EN NEGEN .

Aanwezig:

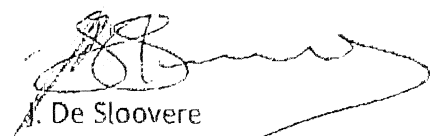
J. De Sloovere alleenrechtsprekend rechter;

J. Coppens, substituut-procureur des Konings;

M. De Wit, griffier.

M. De Wit

J. De Sloovere